

Abstrakt:

Práce má dvě části – teoretickou a výzkumnou

Teoretická část popisuje historii a teorii v zoorehabilitaci a canisrehabilitaci, její použití jako terapie zlepšující tělesné i psychické zdraví na konkrétních příkladech v jednotlivých zdravotnických i sociálních oborech. V oblasti asistenčních a vodících psů seznamuje s historií oboru, s metodikou výběru vhodného psa a jeho výcviku pro konkrétního zdravotně postiženého. U signálních psů popisuje historii, funkci psa jako hlídače zhoršení zdravotního stavu nemocného, kdy pes rozpozná např. blížící se epileptický záchvat, diabetické koma apod. Pes pro neslyšící upozorňuje svého pána na zvuky, pro které je vycvičen. V oblasti využití psa – mediátora ukazuje využití jiného způsobu komunikace, kdy pes je prostředníkem mezi klientem a terapeutem. Využívá se v situacích, kdy se nedaří navázat kontakt s klientem.

Ve výzkumné části jsou analyzovány odpovědi držitelů pomáhajících psů na dotazy, položené v dotazníku a vyhodnoceny jejich zkušenosti s nimi. Dotazník byl, spolu s průvodním dopisem, předán organizacím, provádějící výcvik pomáhajících psů. Tyto organizace dále přeposlaly můj průvodní dopis s dotazníkem svým klientům a klienti sami dotazníky vyplnili a elektronicky vrátili. Dále jsem oslovila účastníky v uzavřené internetové diskusi „Konferenci pro držitele vodících psů a nejen pro ně“ s názvem Haf s prosbou o vyplnění a vrácení dotazníku. Dále jsou na případových studiích uvedeny příklady zkušenosti lidí s různým zdravotním postižením, jak využívají psů jako podpůrného prostředku v sociálním začleňování a jejich zkušenosti se soužitím s pomáhajícím psem.

Klíčová slova

Zoorehabilitace, canisrehabilitace, vodící pes, asistenční pes, signální pes